

άνοδος

το φροντιστήριο των επιτυχιών

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ (ΕΠΑΛ)

1^Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

A1 α)

Σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του μη λογοτεχνικού κειμένου, οι λόγοι για τους οποίους η μουσική αποτελεί σημαντικό τρόπο έκφρασης σκέψης και συναισθημάτων είναι:

- Μια γλώσσα τόσο πλούσια, ώστε να καλύπτει όλο το φάσμα των σκέψεων και συναισθημάτων.
- Μια γλώσσα για όλους τους ανθρώπους.
- Μια γλώσσα που είναι εκεί και μπορεί να λειτουργήσει ακόμη και όταν η κανονική γλώσσα, ο λόγος, αποδεικνύεται μικρής χρησιμότητας και αποτελεσματικότητας, ως προς την έκφραση κάποιων καταστάσεων, σκέψεων ή συναισθημάτων.

A1 β)

Επίκληση στη λογική με χρήση τεκμηρίων και επιχειρημάτων:

- Παράδειγμα (Οι αρχαίοι Έλληνες...μουσικής).
- Αποτελέσματα ερευνών -μελετών (Επιστημονικές μελέτες...ξανακούσει).
- Επιχείρημα (Η μουσική...συναισθημάτων).

Επίκληση στο συναίσθημα:

- Ρητορικά ερωτήματα (Θα μπορούσαμε άραγε...απογοήτευση).
- Μεταφορική χρήση της γλώσσας (φευγαλέες νότες).
- Χρήση σημείων στίξης: χρήση εισαγωγικών («διαλέκτων»), θαυμαστικού (Γι' αυτό...μουσική!).
- Σχήματα λόγου : ασύνδετο σχήμα (τζαζ...συρτάκι).

- Α' Πληθυντικό πρόσωπο (αγαπάμε, βιώνουμε ,αισθανόμαστε).

2^η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

A2 α)

Τίτλος: «Μουσική συντροφιά»

A2 β)

Τρόποι ανάπτυξης παραγράφου:

- αιτιολόγηση (γιατί η μουσική..., γιατί υπάρχει..., γιατί μας συντροφεύει...).
- παραδείγματα (τζαζ, ποπ, ροκ, φάνκυ, μπλουζ...)

A2 γ)

1-β

2-β

3-α

3^η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

A3)

ΕΙΔΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: ΑΡΘΡΟ (ΤΙΤΛΟΣ, Γ' ΠΡΟΣΩΠΟ)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Αφόρμηση από την επικαιρότητα-Διαπίστωση της προσφοράς της μουσικής στον άνθρωπο και της ανάγκης να αναζητήσουμε τους λόγους του χαρακτηρισμού της ως παγκόσμιας γλώσσας επικοινωνίας.

Κύριο θέμα

Α' ζητούμενο: Προσφορά της μουσικής στον άνθρωπο:

- Εκφράζει τα θέλω, τα πρέπει, τις ανθρώπινες σκέψεις, τα συναισθήματα και τις καταστάσεις που μας χαρακτηρίζουν.
- Αποτυπώνει τα βιώματά μας και την ψυχοσύνθεσή μας.
- Μας συντροφεύει στις χαρές αλλά και στις λύπες μας.
- Ψυχαγωγεί, εξευγενίζει την ψυχή, καλλιεργεί την ευαισθησία, διαπλάθει τον χαρακτήρα.
- Ηρεμεί, χαλαρώνει, ξεκουράζει, δίνει διέξοδο στις ανησυχίες των εφήβων.

- Κινητοποιεί την φαντασία, απελευθερώνει και βοηθά την αυτοέκφραση.
- Εμπνέει αυτοπεποίθηση και ευνοεί την συνεργασία.
- Καλλιεργεί το πνεύμα, τη μνήμη και επηρεάζει θετικά την εγκεφαλική λειτουργία.

Β Ζητούμενο: Λόγοι που η μουσική χαρακτηρίζεται ως παγκόσμια γλώσσα επικοινωνίας:

- Μπορεί να μεταφέρει συναισθήματα, ιστορίες και μηνύματα πέρα από τα όρια της γλώσσας και του πολιτισμού.
- Αποτελεί ενοποιητική δύναμη των λαών, μιλά στις ψυχές τους, συσφίγγει τις σχέσεις τους, πέρα από σύνορα.
- Η διοργάνωση μουσικών συναυλιών και εκδηλώσεων δημιουργεί πολιτιστικές γέφυρες επικοινωνίας.
- Οδηγεί σε κοινές αισθητικές εμπειρίες.
- Καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο συνδέονται υπό την αιγίδα κοινωφελών οργανισμών. Με το έργο τους και τις συναυλίες τους προάγουν τον πολιτισμό, υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, συγκεντρώνουν χρήματα για καλό σκοπό.

Επίλογος/Συμπέρασμα

B. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1^Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

B1.

- Τα πρόσωπα: Το ποιητικό υποκείμενο, ένας διαβάτης.
- Χώρος: Το παράθυρο, ο δρόμος.
- Χρόνος: Νύχτα.
- Κεντρικό γεγονός : Το τραγούδι ενός διαβάτη που περνάει στον δρόμο μια νύχτα.
- Επίδραση στο ποιητικό υποκείμενο: Νοσταλγική διάθεση και απογοήτευση όταν σβήνει το τραγούδι.
- Τέλος ιστορίας: Το ποιητικό υποκείμενο νιώθει αγωνία για το μέλλον χωρίς το τραγούδι.

B2 α)

- Α' πληθυντικό («ήμασταν», «βγαίναμε», «διηγηθήκαμε»): συλλογικότητα, καθολικότητα, κοινή οπτική γωνία πομπού και δέκτη.
- Α' ενικό («υπήρξα», «κοιτάζω»): ύφος εξομολογητικό, προσωπικό, βιωματικό, άμεσο, οικείο, φιλικό, ζωντανό.
- Β' ενικό («Πού έχεις...», «Τι θα κάνεις;»): προβληματισμός, απορία, αίσθηση διαλόγου και αποστροφής προς τον αναγνώστη, εσωτερικός μονόλογος.

B2 β)

- Εικόνα – οπτική: «Στέκεσαι στο παράθυρο».
- Μεταφορές: «βασιλικό πεπρωμένο», «ανάμνηση συγκινητική».
- Παρομοίωση: «σαν τους φτωχούς», «σα μαγεμένος».

B3.

- Το ποιητικό υποκείμενο στοχάζεται για την επενέργεια της μουσικής στη ζωή του ανθρώπου.
- Με τη συνοδεία ενός φλάουτου («ένα φλάουτο κάπου...συνηγορεί») αναπολεί το παρελθόν.
- Αναλογίζεται την παιδική του/της ηλικία και τις γλυκόπικρες αναμνήσεις («η σιωπή...», «η θλίψη...», «άχαρες μέρες ...», «ανάμνηση συγκινητική»).
- Μοιράζεται με τον αναγνώστη την αγωνία του/της για το μέλλον, τώρα που περνούν τα χρόνια («τώρα με αγωνία...ρολόγια»).
- Το τραγούδι ενός διαβάτη («ένας διαβάτης...τραγουδώντας») ξυπνά νοσταλγικά μνήμες που τον/την μαγεύουν.
- Όταν σβήνει το τραγούδι νιώθει χαμένος/η («το τραγούδι σβήνει. Όλα χάνονται...»).
- Η ησυχία τον/την θλίβει («ησυχία»).
- Η αγωνία για το μέλλον χωρίς μουσική τον/την πονά, τον/την προβληματίζει («και τώρα τι θα κάνεις;»).